

Europese
Commissie

DE OVERDRACHTSRICHTLIJN

HANDBOEK VOOR KMO'S

#EUDefenceIndustry

Manuscript voltooid in oktober 2021

[Herziene/Gecorrigeerde/te] uitgave

Dit document mag niet als officieel standpunt van de Europese Commissie worden beschouwd.

Luxemburg: Bureau voor publicaties van de Europese Unie, 2021

© Europese Unie, 2021

Het beleid ten aanzien van hergebruik van documenten van de Europese Commissie is vastgelegd in Besluit 2011/833/EU van de Commissie van 12 december 2011 betreffende het hergebruik van documenten van de Commissie (PB L 330 van 14.12.2011, blz. 39). Tenzij anders vermeld, is hergebruik van dit document toegestaan krachtens een Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)-licentie (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). Dit betekent dat hergebruik is toegestaan, mits de bron correct wordt aangegeven en eventuele wijzigingen worden vermeld.

© Afbeeldingen: Adobe Stock - Achteromslag M.S.I. Fotografie

PDF

ISBN 978-92-76-43443-6

doi: 10.2889/746925

HV-08-21-301-NL-N

Print

ISBN 978-92-76-43403-0

doi: 10.2889/008147

HV-08-21-301-NL-C

#EUDefenceIndustry

INHOUDSOPGAVE

VOORWOORD	7
EEN HANDBOEK, VOOR WIE EN WAAROM?	7
WAT IS DE INHOUD VAN HET HANDBOEK?	8
1. DE OVERDRACHTSRICHTLIJN, EEN PRESENTATIE.....	10
1.1. DE EUROPESE DEFENSIEMARKT	10
1.2. BELANGRIJKSTE PUNTEN VAN DE OVERDRACHTSRICHTLIJN.....	11
2. HET VERGUNNINGENSTELSEL.....	12
2.1. OVERZICHT VAN DE VRIJSTELLINGEN EN VERGUNNINGEN	12
2.2. ALGEMENE OVERDRACHTSVERGUNNINGEN — EEN PRAKTIJKVOORBEELD	18
2.3. GLOBALE OVERDRACHTSVERGUNNINGEN – DE OVERDRACHTSPROCEDURE	20
3. HET CERTIFICERINGSSYSTEEM.....	22
3.1. WAT IS CERTIFICERING EN HOE WERKT HET?.....	22
3.2. WAAROM UW ONDERNEMING CERTIFICEREN?	24
3.3. HET CERTIFICERINGSPROCES IN DE PRAKTIJK	24
4. NUTTIGE TOOLS EN BRONNEN.....	28
4.1. WEBSITE VAN CERTIDER.....	28
4.2. EU-WETGEVING EN RELEVANTE BELEIDSDOCUMENTEN	28
4.3. WEBSITES VAN DE NATIONALE BEVOEGDE AUTORITEITEN	28
BIJLAGE	29

VOORWOORD

EEN HANDBOEK, VOOR WIE EN WAAROM?

De Europese defensie-industrie is van cruciaal belang voor de veiligheid en verdediging van Europa. Met een omzet van 108 miljard euro in 2018 is deze sector ook een belangrijke bron van economische groei en banen.

De ongeveer 2 500 kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) die actief zijn in de Europese defensiesector vormen een onmisbare schakel in de toeleveringsketens. Kmo's die actief zijn in de defensie-industrie verrichten essentiële onderzoeks-, technologie- en innovatieactiviteiten en zijn als zodanig aanjagers van innovatie en groei. Een substantieel deel van de Europese industriële en technologische defensiebasis bestaat uit kmo's.

De Europese defensie-industrie ziet zich echter voor diverse uitdagingen gesteld. Eén daarvan is de versnipperde Europese interne markt voor defensie-uitrusting. Die versnippering, en de uiteenlopende nationale praktijken, hebben allerlei problemen veroorzaakt voor de Europese defensie-industrie in het algemeen en voor kmo's in het bijzonder.

In dit verband heeft [Richtlijn 2009/43/EG](#) (de defensieoverdrachtsrichtlijn, hierna de “overdrachtsrichtlijn” genoemd) tot doel om de regels voor de overdracht van defensie-uitrusting tussen Europese landen¹ te vereenvoudigen teneinde de goede werking van de interne markt te waarborgen en procedures minder belastend te maken voor de sector en met name voor kmo's.

¹ In dit handboek wordt onder “Europees land” verstaan: elk land waarop de overdrachtsrichtlijn van toepassing is, dat wil zeggen alle lidstaten van de Europese Unie plus Noorwegen en IJsland (zie paragraaf 1.2 over het geografische toepassingsgebied van de overdrachtsrichtlijn).

Het doel van dit handboek is om kmo's in de defensiesector een eenvoudige presentatie van de overdrachtsrichtlijn aan te bieden en te voorzien van nuttige tips om zo goed mogelijk gebruik te maken van de richtlijn.

WAT IS DE INHOUD VAN HET HANDBOEK?

HOOFDSTUK 1

geeft een kort overzicht van de doelstellingen en de belangrijkste bepalingen van de overdrachtsrichtlijn en van de voordelen die deze richtlijn kan opleveren voor Europese kmo's in de defensiesector.

HOOFDSTUK 2

focust op het vergunningenstelsel van de overdrachtsrichtlijn en geeft gedetailleerde uitleg over vrijstellingen en de verschillende soorten vergunningen (algemene, globale en individuele vergunningen). Ook wordt in het hoofdstuk een praktisch voorbeeld gegeven van een systematische procedure voor de veilige en snelle overdracht van defensie-uitrusting.

HOOFDSTUK 3

beschrijft de voordelen van het certificeringssysteem dat door de overdrachtsrichtlijn is ingevoerd en geeft praktische tips over hoe een onderneming een certificering kan verkrijgen. Daarnaast worden in dit hoofdstuk aanbevelingen gedaan voor het opzetten van een succesvol en betrouwbaar intern nalevingssysteem door een afnemer van defensie-uitrusting.

HOOFDSTUK 4

bevat een lijst van onlinetools en -bronnen met betrekking tot de overdracht van defensiegerelateerde producten.

1. DE OVERDRACHTS- RICHTLIJN, EEN PRESENTATIE

1.1. DE EUROPESE DEFENSIEMARKT

Verschillende aspecten maken de Europese defensiemarkt uniek en anders dan andere commerciële markten. De belangrijkste daarvan zijn: a) het feit dat de eindafnemers van defensie-uitrusting regeringen zijn, b) het gevoelige karakter van defensiegerelateerde producten, c) de specifieke nationale regels voor de behandeling van gerubriceerde informatie, en d) de regels inzake de uitvoercontrole op militaire technologie en uitrusting. Daarom zijn grensoverschrijdende verplaatsingen van defensie-uitrusting onderworpen aan vergunningsvereisten, ook tussen Europese landen onderling.

Tot 2009 bestonden er geen gemeenschappelijke Europese vergunningsregels voor het verkeer van defensie-uitrusting tussen Europese landen. Voordat de overdrachtsrichtlijn in 2009 werd vastgesteld, werd de Europese defensie-industrie geconfronteerd met afzonderlijke nationale voorschriften, waarbij elk Europees land zijn eigen uitvoercontroleregeling had en die regelingen voornamelijk waren ontworpen om risico's in verband met de uitvoer van militaire apparatuur naar niet-EU-landen te beheersen. De procedure voor het verlenen of weigeren van vergunningen voor overdrachten tussen Europese landen en die voor het verlenen of weigeren van vergunningen voor de uitvoer naar andere landen was in wezen dezelfde, waardoor Europese ondernemingen de voordelen van de interne markt van de Europese Unie niet ten volle konden benutten. De overdrachtsrichtlijn vermindert de belemmeringen voor het verkeer van defensie-uitrusting tussen Europese landen en is daarom van essentieel belang voor de totstandbrenging van een goed werkende Europese interne markt voor defensie-uitrusting.

1.2. BELANGRIJKSTE PUNTEN VAN DE OVERDRACHTSRICHTLIJN

De overdrachtsrichtlijn is van toepassing op verplaatsingen (overdrachten) van defensie-uitrusting tussen twee Europese landen. De richtlijn is niet van toepassing op de uitvoer van defensie-uitrusting van een Europees land naar andere landen dan de EU-lidstaten, Noorwegen en IJsland.

De overdrachtsrichtlijn vereenvoudigt de regels en vermindert de administratieve lasten, terwijl een bepaald niveau van controle op grensoverschrijdende verplaatsingen van defensiegerelateerde producten binnen Europa wordt behouden.

De richtlijn heeft tot doel om het verkeer van defensie-uitrusting in Europa te vergemakkelijken en te versnellen, de voorzieningszekerheid te versterken en het concurrentievermogen van de Europese defensie-industrie te vergroten.

Geografisch toepassingsgebied: de overdrachtsrichtlijn is van toepassing op de 27 lidstaten van de Europese Unie² en twee andere landen van de Europese Economische Ruimte, Noorwegen en IJsland³. Deze 29 landen worden in dit handboek “Europese landen” genoemd⁴.

2 België, Bulgarije, Cyprus, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Ierland, Italië, Kroatië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden.

3 De Europese Economische Ruimte (EER) omvat de 27 lidstaten van de Europese Unie en IJsland, Noorwegen en Liechtenstein. De EER streeft ernaar om de handels- en economische betrekkingen tussen deze landen te versterken. De overdrachtsrichtlijn is niet van toepassing op Liechtenstein.

4 Op grond van het door de Europese Unie en het Verenigd Koninkrijk overeengekomen Protocol inzake Ierland/Noord-Ierland blijft de overdrachtsrichtlijn ook van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk ten aanzien van Noord-Ierland.

De belangrijkste bepalingen en instrumenten van de overdrachtsrichtlijn komen ten goede aan leveranciers en ontvangers van overdrachten van defensiegerelateerde producten binnen de EU:

Een vereenvoudigd **vergunningenstelsel**, dat onder meer vrijstellingen van de vergunningsplicht en algemene en globale overdrachtsvergunningen omvat

Voor algemene overdrachtsvergunningen: een verschuiving van controles vooraf naar **controles achteraf** door de nationale autoriteiten

Een **certificeringssysteem voor defensieondernemingen** om het vertrouwen tussen nationale regeringen en de naleving van de regels voor uitvoercontrole te waarborgen

2. HET VERGUNNINGEN- STELSEL

2.1. OVERZICHT VAN DE VRIJSTELLINGEN EN VERGUNNINGEN

Op grond van de overdrachtsrichtlijn heeft een onderneming die defensie-uitrusting van het ene Europese land naar het andere wil overbrengen, voorafgaande toestemming — een vergunning — nodig van de autoriteiten van het Europese land van waaruit het product zal worden overgedragen. De overdrachtsrichtlijn staat Europese landen echter toe om bepaalde soorten overdrachten onder specifieke voorwaarden vrij te stellen van de vergunningsplicht. Bovendien voorziet de richtlijn naast de traditionele individuele overdrachtsvergunningen ook in algemene en globale overdrachtsvergunningen.

HET VERGUNNINGENSTELSEL VAN DE OVERDRACHTSRICHTLIJN

I. VRIJSTELLINGEN VAN DE VERGUNNINGSPLICHT

II. ALGEMENE OVERDRACHTSVERGUNNINGEN

III. GLOBALE OVERDRACHTSVERGUNNINGEN

IV. INDIVIDUELE OVERDRACHTSVERGUNNINGEN

I. VRIJSTELLINGEN VAN DE VERGUNNINGSPLICHT

Nationale regeringen kunnen de overdrachten met de volgende kenmerken vrijstellen van voorafgaande toestemming:

- de leverancier of de afnemer is een overheidsorgaan of een onderdeel van de strijdkrachten;
- de levering gebeurt door de Europese Unie, de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO), de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (IAEA) of andere intergouvernementele organisaties in het kader van de uitvoering van hun taken;
- de overdracht is noodzakelijk voor de uitvoering van een samenwerkingsprogramma inzake bewapening tussen lidstaten;
- de overdracht is gekoppeld aan humanitaire hulp bij een ramp of maakt deel uit van een schenking in een noodgeval; of
- de overdracht is noodzakelijk voor of na een herstelling, onderhoud, expositie of demonstratie.

Controleer relevante publicaties van de nationale overheden of vraag de bevoegde nationale autoriteiten naar de bestaande vrijstellingen.

II. ALGEMENE OVERDRACHTSVERGUNNINGEN

Wanneer een Europees land van oordeel is dat de overdracht van bepaalde soorten defensie-uitrusting naar andere Europese landen onder bepaalde voorwaarden geen grote risico's met zich meebrengt, kan het een algemene overdrachtsvergunning afgeven en publiceren om dergelijke overdrachten toe te staan.

Een algemene overdrachtsvergunning heeft betrekking op bepaalde soorten defensie-uitrusting. Deze vergunning maakt het voor alle in het betreffende land gevestigde leveranciers van die soorten uitrusting mogelijk om onder bepaalde voorwaarden rechtstreeks meerdere overdrachten van dergelijke uitrusting naar andere Europese landen te verrichten, zonder dat zij daarvoor een specifieke vergunning hoeven aan te vragen. De voorwaarden van een algemene overdrachtsvergunning kunnen niet alleen betrekking hebben op de soorten producten waarvoor de vergunning wordt afgegeven, maar ook op de landen waarnaar deze producten in het kader van de vergunning kunnen worden overgebracht, het doel van de overdrachten (bv. voor onderhoud, demonstratie) of de afnemers van de producten (bv. strijdkrachten of aanbestedende diensten).

De autoriteiten van een gegeven Europees land kunnen bijvoorbeeld een algemene vergunning publiceren waarvan alle in dat land gevestigde entiteiten gebruik kunnen maken om verschillende soorten producten (bv. bepaalde soorten elektronische apparatuur, bepaalde subsystemen van militaire luchtvaartuigen of vaartuigen) naar een ander Europees land over te brengen voor onderhoudsdoeleinden, mits de producten binnen zes maanden worden teruggestuurd en de bevoegde autoriteiten in kennis worden gesteld van de overdracht.

De overdrachtsrichtlijn verplicht alle Europese landen om in ten minste de volgende vier soorten situaties algemene overdrachtsvergunningen te publiceren:

- de afnemer maakt deel uit van de strijdkrachten van een lidstaat of is een aanbestedende dienst op het gebied van defensie, die voor het exclusieve gebruik door die strijdkrachten aankoopt;
- de afnemer is een gecertificeerde onderneming (zie hoofdstuk III van dit handboek);
- de overdracht gebeurt met het oog op demonstratie, evaluatie of expositie;
- de overdracht gebeurt met het oog op onderhoud en herstelling, indien de afnemer de oorspronkelijke leverancier van defensiegerelateerde producten is.

De nationale regeringen hebben de vrijheid om te besluiten welke soorten producten zij in elk van die algemene vergunningen opnemen en meer in het algemeen welke voorwaarden zij daaraan verbinden.

Europese landen hebben het recht om aanvullende algemene overdrachtsvergunningen te publiceren die verder gaan dan de vier soorten situaties die door de overdrachtsrichtlijn worden bestreken.

Ondernemingen die een overdracht willen uitvoeren, wordt aangeraden om voorafgaand aan een overdracht de volgende bronnen te raadplegen:

- de websites van de nationale bevoegde autoriteiten;
- CERTIDER, het register van gecertificeerde ondernemingen dat is gepubliceerd op de [website van de Europese Commissie](#), waar ook informatie over door Europese landen afgegeven algemene overdrachtsvergunningen kan worden gevonden;
- hoofdstuk 4 van dit handboek.

EEN ALGEMENE OVERDRACHTSVERGUNNING HEEFT DE VOLGENDE VOORWAARDEN:

**KENNISGEVING
VÓÓR HET
EERSTE
GEBRUIK VAN
DE VERGUNNING**

**TOEGESTANE
SOORTEN
GOEDEREN**

**INFORMATIE
OVER DE
VOORWAARDEN
VOOR
WEDERUITVOER
VOOR AFNEMERS**

**RAPPORTAGEVE-
REISTEN**

**NATIONALE
OVERHEDEN
KUNNEN
AANVULLENDE
EISEN STELLEN**

ALGEMENE OVERDRACHTSVERGUNNINGEN ZORGEN VOOR AANZIENLIJKE VEREENVOUDIGINGEN:

- Als een voorgenomen overdracht voldoet aan alle voorwaarden van een algemene overdrachtsvergunning, kan de onderneming de overdracht uitvoeren **zonder een specifieke vergunning aan te vragen**.
- Algemene overdrachtsvergunningen zijn beschikbaar voor alle ondernemingen in een gegeven Europees land, mits zij voldoen aan de toepasselijke voorwaarden van de algemene overdrachtsvergunning.
- Na de kennisgeving van hun voornemen om voor het eerst gebruik te maken van een algemene overdrachtsvergunning, mogen ondernemingen zoveel overdrachten verrichten als zij nodig achten onder de in die vergunning vastgestelde voorwaarden.

III. GLOBALE OVERDRACHTSVERGUNNINGEN

Een globale overdrachtsvergunning staat een gegeven leverancier toe om gedurende drie jaar voor specifieke soorten goederen en afnemers meerdere overdrachten naar verschillende Europese landen uit te voeren. In een globale overdrachtsvergunning wordt het volgende vastgelegd:

- de categorieën producten waarop de vergunning betrekking heeft;
- de toegestane afnemers of categorieën afnemers.

De nationale autoriteiten zijn verantwoordelijk voor het bepalen van de voorwaarden waaronder overdrachten kunnen worden toegestaan op grond van een globale in plaats van een individuele vergunning (voor overdrachten die niet onder een algemene overdrachtsvergunning vallen).

Waarvoor kunnen kmo's globale overdrachtsvergunningen gebruiken?

Globale overdrachtsvergunningen zijn met name geschikt in een contractueel kader dat een regelmatige commerciële stroom van goederen tussen de leverancier en de afnemer met zich meebrengt.

Een globale overdrachtsvergunning is drie jaar geldig en kan door de bevoegde nationale autoriteit worden verlengd.

IV. INDIVIDUELE OVERDRACHTSVERGUNNINGEN

Een individuele overdrachtsvergunning maakt één enkele overdracht van een bepaalde hoeveelheid gespecificeerde producten naar één Europees land in een of meer zendingen mogelijk. Een individuele overdrachtsvergunning wordt gebruikt in alle gevallen waarin geen gebruik kan worden gemaakt van een vrijstelling, een algemene overdrachtsvergunning of een globale overdrachtsvergunning. Individuele leveranciers moeten voor elke afzonderlijke overdracht een vergunning aanvragen bij hun bevoegde autoriteiten, onder vermelding van de hoeveelheid naar de afnemer te verzenden producten en het aantal zendingen. Individuele overdrachtsvergunningen bevatten specifieke voorwaarden waaraan de leverancier moet voldoen. De nationale autoriteiten kunnen besluiten dat in bepaalde omstandigheden een individuele (in plaats van een algemene of globale) vergunning voor een overdracht moet worden aangevraagd:

Aanvraag van een vergunning
beperkt tot één overdracht

Noodzakelijk voor de bescherming
van **wezenlijke veiligheidsbelangen**
of om redenen van openbare orde

Noodzakelijk om de **naleving** van
internationale verplichtingen en
verbintenissen te waarborgen

Gegronde redenen om aan te nemen
dat **de leverancier niet zal kunnen**
voldoen aan alle voorwaarden
die nodig zijn om hem een globale
overdrachtsvergunning te kunnen
verlenen

2.2. ALGEMENE OVERDRACHTSVERGUNNINGEN — EEN PRAKTIJKVOORBEELD

Het volgende voorbeeld vormt een praktische illustratie van een eenvoudige, stapsgewijze procedure voor het overdragen van een product door kmo's in het kader van een algemene overdrachtsvergunning.

PRAKTIJKVOORBEELD VAN EEN PROCEDURE OVEREENKOMSTIG DE OVERDRACHTSRICHTLIJN

PRODUCT: Speciaal ontworpen mechanisch onderdeel van een raket

VAN: Estland

NAAR: Ierland (eindgebruik/gebruiker). De afnemer kan zijn:

- A.** een onderdeel van de strijdkrachten,
 - B.** een gecertificeerde onderneming,
 - C.** een niet-gecertificeerde afnemer (geen onderdeel van de strijdkrachten).
- **STAP 1:** Uw product indelen
 - **STAP 2:** De juiste vergunning bepalen
 - **STAP 3:** Eerst kennisgeven
 - **STAP 4:** De overdracht

STAP 1: UW PRODUCT INDELEN

Stel uzelf de vraag: valt het product dat ik wil overdragen onder de overdrachtsrichtlijn?

Kijk in de [Lijst van defensiegerelateerde producten](#) in de bijlage bij de overdrachtsrichtlijn (zoals omgezet in uw nationale wetgeving). In geval van twijfel kunt u contact opnemen met uw nationale bevoegde autoriteit.

BELANGRIJK! De lijst wordt ongeveer jaarlijks geactualiseerd.

Voor sommige producten kan de indeling lastig zijn: zelfs als het product dat u wilt overbrengen een klein mechanisch of elektronisch onderdeel is, kan het nog steeds “speciaal ontworpen” of “aangepast voor militaire doeleinden” zijn, zodat het moet worden gecontroleerd krachtens de overdrachtsrichtlijn.

- Resultaat: in dit voorbeeld wordt het product GECONTROLEERD op grond van militaire lijst (ML) 4 van de bijlage bij de overdrachtsrichtlijn.
- Vergeet niet dat indeling van het product een cruciale stap is, omdat zo kan worden gecontroleerd of voor het over te dragen product:
 1. een vrijstelling van de vergunningsplicht geldt;
 2. een algemene overdrachtsvergunning of een globale overdrachtsvergunning is afgegeven dan wel een individuele overdrachtsvergunning moet worden aangevraagd.

STAP 2: DE JUISTE VERGUNNING BEPALEN

Nadat u het product hebt ingedeeld, moet u zichzelf de vraag stellen: heeft mijn land (in dit voorbeeld Estland) een vrijstelling van de vergunningsplicht verleend die van toepassing is op de producten die ik wil overdragen en op de beoogde afnemers?

Zo ja, dan kunt u overgaan tot de overdracht.

Zo nee, stel uzelf dan de vraag:

heeft mijn land (in dit voorbeeld Estland) een algemene overdrachtsvergunning afgegeven die van toepassing is op de producten die ik wil overdragen en op de beoogde afnemers?

- A. Strijdkrachten
- B. Een gecertificeerde onderneming
- C. Voor de volgende doeleinden:
 - a) expositie of demonstratie
 - b) herstelling of onderhoud
- Controleer de naam en/of het nummer van de toepasselijke algemene overdrachtsvergunningen die door uw land zijn gepubliceerd op de website van de bevoegde nationale autoriteiten of op CERTIDER (zie hoofdstuk 4 van dit handboek).
- De relevante algemene overdrachtsvergunningen die door Estland zijn afgegeven (ten tijde van het opstellen van deze gids) zijn de volgende:
 - a) algemene overdrachtsvergunning voor strijdkrachten: kan worden gebruikt voor afnemer A (strijdkrachten);
 - b) algemene overdrachtsvergunning voor gecertificeerde ondernemingen: kan worden gebruikt voor afnemer B (gecertificeerde onderneming);
 - c) voor afnemer C (niet gecertificeerd) is een individuele (of een globale) overdrachtsvergunning vereist.

STAP 3: EERST KENNISGEVEN

Als u voor het eerst gebruik wilt maken van een algemene overdrachtsvergunning, **moet u eerst de nationale bevoegde autoriteiten in kennis stellen van uw voornemen.**

Voorafgaande kennisgeving is één van de voorwaarden van algemene overdrachtsvergunningen. Raadpleeg de nationale bevoegde autoriteit over de te volgen procedure.

- Na de kennisgeving is uw onderneming klaar om de producten over te dragen; u hoeft niet te wachten op specifieke toestemming.

STAP 4: DE OVERDRACHT

NADAT U KENNIS HEBT GEGEVEN VAN HET EERSTE GEBRUIK VAN EEN ALGEMENE OVERDRACHTSVERGUNNING, KUNT U OVERGAAN TOT DE OVERDRACHT.

Voeg de verzendingsdocumenten toe, met informatie voor de afnemer over de militaire lijst (ML) waarin het product is opgenomen (in dit geval ML 4):

- de overdrachtsvergunning waarvan gebruik wordt gemaakt: een algemene of een individuele/globale (naam en nummer), of een kopie van de vergunning;
- de wederuitvoerbeperkingen die in acht moeten worden genomen (indien van toepassing).

2.3. GLOBALE OVERDRACHTSVERGUNNINGEN – DE OVERDRACHTS-PROCEDURE

Hieronder volgt een stapsgewijze procedure voor het verkrijgen van een globale overdrachtsvergunning en de eerste gebruikmaking daarvan.

Elke nationale autoriteit stelt zelf haar eigen aanvraagvereisten vast. Raadpleeg daarom uw nationale bevoegde autoriteit over de juiste procedures.

STAP 1: UW PRODUCT INDELEN

Stel uzelf de vraag: valt het product dat ik wil overdragen onder de overdrachtsrichtlijn? Deze stap is identiek aan de eerste stap in het voorbeeld in paragraaf II.2.

STAP 2: DE JUISTE VERGUNNING BEPALEN

Nadat u het product hebt ingedeeld, moet u zichzelf de vraag stellen:

heeft mijn land een vrijstelling van de vergunningsplicht verleend die van toepassing is op de producten die ik wil overdragen en op de beoogde afnemers?

Zo ja, dan kunt u overgaan tot de overdracht.

Zo nee, stel uzelf dan de vraag: **heeft mijn land een algemene overdrachtsvergunning afgegeven die van toepassing is op de producten die ik wil overdragen en op de beoogde afnemers?**

- Als het antwoord **ja** is, overweeg dan om gebruik te maken van een algemene overdrachtsvergunning in plaats van een globale overdrachtsvergunning. Dan hoeft u geen specifieke vergunning aan te vragen, maar stelt u de bevoegde autoriteiten eenvoudigweg in kennis van het eerste gebruik van de algemene overdrachtsvergunning.
- Als het antwoord **nee** is, kunt u door naar de volgende stap en een vergunning aanvragen.

STAP 3: EEN VERGUNNING AANVRAGEN

U moet een globale overdrachtsvergunning aanvragen bij uw nationale bevoegde autoriteit.

Neem contact op met uw nationale bevoegde autoriteit voor de aanvraagprocedure in uw land. Met een globale overdrachtsvergunning kunt u producten overdragen aan een of meer afnemers die worden vermeld in de vergunning, waarin ook de producten of soorten producten waarop de vergunning betrekking heeft zijn vastgelegd.

Globale overdrachtsvergunning zijn drie jaar geldig en kunnen worden verlengd.

STAP 4: DE OVERDRACHT

Nadat u de globale overdrachtsvergunning hebt verkregen, kunt u overgaan tot de overdracht. Voeg de verzendingsdocumenten toe, met informatie voor de afnemer over:

- de militaire lijst (ML) waarin het product is opgenomen, die is te vinden in de bijlage bij de overdrachtsrichtlijn;
- de globale overdrachtsvergunning waarvan gebruik wordt gemaakt (naam en nummer), of een kopie van de vergunning;
- de wederuitvoerbeperkingen die in acht moeten worden genomen (indien van toepassing).

3. HET CERTIFICERINGS-SYSTEEM

3.1. WAT IS CERTIFICERING EN HOE WERKT HET?

Het certificeringssysteem is rechtstreeks gekoppeld aan het gebruik van algemene overdrachtsvergunningen voor afnemers die gecertificeerde ondernemingen zijn.

Certificering is de formele erkenning van de betrouwbaarheid van een onderneming als afnemer van overgedragen defensieproducten door de nationale autoriteiten van het Europese land waar de onderneming is gevestigd. Daarom wordt een door het “land van ontvangst” afgegeven certificaat gebruikt voor de ontvangst van defensiegerelateerde producten die zijn verkregen op grond van een door het “land van herkomst” verleende algemene overdrachtsvergunning.

WAAROM MOET EEN ONDERNEMING HAAR BETROUWBAARHEID AANTONEN DOOR MIDDEL VAN CERTIFICERING?

Volgens de overdrachtsrichtlijn vereist een individuele overdrachtsvergunning specifieke documentatie over de eindgebruiker/het eindgebruik en een toezegging van de afnemer om de beperkingen van wederuitvoer in acht te nemen, maar de nationale autoriteiten kunnen gebruikers van algemene overdrachtsvergunningen ook vrijstellen van deze documentatievereisten.

Om deze redenen moeten de in aanmerking komende ondernemingen hun **betroouwbaarheid** hebben aangetoond en moeten zij met name garanderen dat ze alle in het kader van de desbetreffende algemene overdrachtsvergunning vastgestelde beperkingen voor wederuitvoer in acht zullen nemen.

De certificering is met name bedoeld om te voorkomen dat algemene overdrachtsvergunningen worden misbruikt voor verboden of geweigerde wederuitvoer.

EEN CERTIFICAAT WORDT AAN EEN ONDERNEMING TOEGEKEND OP BASIS VAN DE VOLGENDE CRITERIA EN ELEMENTEN:

Bewezen ervaring van de onderneming met defensieactiviteiten en bewezen naleving van wederuitvoerbeperkingen

Relevante industriële activiteit op het gebied van defensie-uitrusting, met name het vermogen om systemen en subsystemen te integreren

Een directielid dat verantwoordelijk is voor overdrachten en uitvoer

Een schriftelijke verklaring van de onderneming om alle voorwaarden in verband met het eindgebruik en de uitvoer van een ontvangen product in acht te nemen en te handhaven.

Een schriftelijke verklaring van de onderneming om de bevoegde autoriteiten op verzoek gedetailleerde informatie te verstrekken over de eindgebruikers of het eindgebruik van alle producten die op grond van een overdrachtsvergunning van een ander Europees land worden uitgevoerd, overgedragen of afgenomen

Een beschrijving van het interne nalevingsprogramma of het overdrachts- en uitvoerbeheersysteem van de onderneming

Elk Europees land stelt zelf de eigen procedures voor certificering vast.

In haar Aanbeveling inzake certificering van 2011 heeft de Europese Commissie minimumnormen voor de harmonisatie van de certificeringssystemen in Europa op basis van beste praktijken voorgesteld. De aanbeveling bevat een lijst met beste praktijken op het gebied van interne nalevingsprogramma's die u kunt raadplegen.

WAAROM EEN AANBEVELING OVER CERTIFICERING?

- de aanbeveling bevat aanvullende richtsnoeren voor de certificeringscriteria, die u kunnen helpen om te bepalen of uw onderneming in aanmerking komt voor certificering;
- de bijlage bevat een lijst van voorgestelde vragen/richtsnoeren voor een onderneming om de interne nalevingsprogramma's te beschrijven (en te beoordelen).

3.2. WAAROM UW ONDERNEMING CERTIFICEREN?

Een gecertificeerde onderneming heeft verschillende voordelen:

Snel en veilig leveringen ontvangen op grond van een algemene overdrachtsvergunning

Reputatie als betrouwbare onderneming voor de behandeling van defensie-uitrusting

Beschikken over een systeem om de naleving van de uitvoercontrolewetgeving te waarborgen

3.3. HET CERTIFICERINGSPROCES IN DE PRAKTIJK

STAP 1: KOMT UW ONDERNEMING IN AANMERKING VOOR CERTIFICERING?

- Raadpleeg de websites van de nationale autoriteiten om te beoordelen of uw onderneming voldoet aan de criteria en de vereisten (ook in hoofdstuk 4 van dit handboek).
- Als uw onderneming aan alle vereisten voldoet, vraag dan de bij uw bevoegde autoriteiten in te dienen documenten aan.

STAP 2: HOE WORDT UW ONDERNEMING GECERTIFICEERD?

- Dien de documentatie in.
- Wanneer alle documenten zijn ingediend, zullen de bevoegde autoriteiten een controle van uw onderneming uitvoeren,
- waarna uw onderneming kan worden gecertificeerd.

STAP 3: UW ONDERNEMING IS GECERTIFICEERD. WAT GEBEURT ER VERVOLGENS?

Eenmaal gecertificeerd, kan uw bedrijf defensie-uitrusting **ontvangen** van andere Europese leveranciers op grond van **algemene overdrachtsvergunningen die door andere Europese landen zijn afgegeven voor overdrachten aan gecertificeerde ondernemingen**.

- Uw onderneming wordt vermeld in CERTIDER.
- Controleer de geldigheidsduur van een certificaat in uw eigen land.
- De geldigheidsduur van een certificaat mag niet langer zijn dan vijf jaar en wordt na drie jaar onderworpen aan een conformiteitsbeoordeling door de bevoegde autoriteiten.
- Zie hoofdstuk 4 over CERTIDER en de updates van het certificeringssysteem.

STAP 4: WELKE VERPLICHTINGEN HEEFT EEN GECERTIFICEERDE ONDERNEMING?

- Een gecertificeerde onderneming moet voldoen aan de wetgeving en vergunningen inzake overdrachten en uitvoercontrole.
- Een gecertificeerde onderneming moet met name voldoen aan de in de desbetreffende algemene overdrachtsvergunningen vastgestelde wederuitvoer- en -overdrachtsbeperkingen.
- Een gecertificeerde onderneming moet een functionaris voor uitvoercontrole aanwijzen als contactpunt op nationaal niveau, die door de nationale bevoegde autoriteit moet worden erkend.

Deze tabel toont de verschillende rollen in het beheer van de uitvoercontroleorganisatie van een onderneming.

EEN BETROUWBARE EN SUCCESVOLLE UITVOERCONTROLE-ORGANISATIE

De functionaris voor uitvoercontrole (een directielid)

- is verantwoordelijk voor de organisatie van het uitvoercontrolesysteem van de onderneming, dat moet voldoen aan de richtsnoeren van het uitvoerbeleid;
- delegeert de uitvoering van de uitvoercontrole aan het hoofd van de uitvoercontroleorganisatie en diens team (als algemene regel).

Het hoofd uitvoercontrole

- is de contactpersoon voor de nationale bevoegde autoriteiten;
- werkt samen met een team van professionals op het gebied van uitvoercontrole en met competent technisch personeel voor de controle van de indeling van producten;
- ziet met zijn/haar team toe op de naleving van de uitvoercontrolewetten;
- zoekt met zijn/haar team naar het best mogelijke vergunningenpakket/de beste oplossing om een veilige en ongecompliceerde overdracht/uitvoer te waarborgen;
- kan elke overdracht/uitvoer stoppen wanneer deze onwettig blijkt, en zijn/haar beslissing kan alleen worden herroepen door een directielid (of de functionaris voor uitvoercontrole).

De uitvoercontrolelegids

- Hierin worden de verantwoordelijkheden en procedures voor uitvoercontroles beschreven.

4. NUTTIGE TOOLS EN BRONNEN

4.1. WEBSITE VAN CERTIDER

Een officiële onlinedatabank met:

- de lijst van gecertificeerde ondernemingen (en de desbetreffende certificaten);
- algemene overdrachtsvergunningen;
- nationale wetgevingen inzake certificering en overdrachten van defensiegerelateerde producten;
- de lijst van producten die onder de overdrachtsrichtlijn vallen;
- links naar de websites van de nationale bevoegde autoriteiten;
- een zoekfunctie.

4.2. EU-WETGEVING EN RELEVANTE BELEIDSDOCUMENTEN

- de overdrachtsrichtlijn 2009/43/EG
- het Europees defensie-industriebeleid
- defensiegerelateerde kmo's in de EU

4.3. WEBSITES VAN DE NATIONALE BEVOEGDE AUTORITEITEN

De bepalingen van de overdrachtsrichtlijn zijn overgenomen in de wetgeving van elk Europees land.

Kmo's moeten de aanbevelingen van de bevoegde autoriteiten en de nationale vereisten naleven. De websites van de nationale bevoegde autoriteiten moeten de volgende informatie bevatten:

- de lijst van de door hun afgegeven algemene overdrachtsvergunningen;
- de producten waarop elk van de algemene overdrachtsvergunningen betrekking heeft en de andere daaraan verbonden voorwaarden;
- de door de nationale wetgeving verleende vrijstellingen van de vergunningsplicht;
- de kennisgevingsprocedure voorafgaand aan het eerste gebruik van een algemene overdrachtsvergunning, en de te volgen stappen om een globale/individuele overdrachtsvergunning aan te vragen;
- de criteria en procedures voor certificering op nationaal niveau.

De websites van de bevoegde autoriteiten voor de nationale certificeringsprocedures worden hieronder vermeld.

BIJLAGE

WEBSITES VAN BEVOEGDE AUTORITEITEN VOOR NATIONALE CERTIFICERINGSPROCEDURES

OOSTENRIJK

Inneregemeinschaftliche
Verbringung von Militärgütern

BELGIË

BRUSSEL HOOFDSTEDELIJK

GEWEST

39944 Moniteur belge_21062013_
belgisch staatsblad

VLAAMS GEWEST

Certificaat van gecertificeerde
persoon

WAALS GEWEST

Arrêté du Gouvernement wallon du
23 mai 2013

BULGARIJE

- Процедура и документи за получаване на сертификат
- Defence-Related Products and Dual-Use Items and Technologies Export Control Act
- What is required for transfer of defence related products to the territory of Bulgaria?

CYPRUS

Εκδοση Αδειών Εισαγωγής /
Εξαγωγής

DENEMARKEN

- Certificering
- Order No. 691 of 27 June 2012 on certification

DUITSLAND

- Allgemeine Informationen
- Zertifizierungsverfahren
- Antrag
- Fragebogen

ESTLAND

Strategic Goods Act

FINLAND

- Exports, transfer, transit and brokerage of defence materiel
- Act on the export of defence materiel 282/2012, chapter 5
- Puolustustarvikkeiden vienti, siirto, kauttakuljetus ja välitys

FRANKRIJK

- Arrêté relatif à la procédure de certification des entreprises souhaitant être destinataires de produits liés à la défense
- Certification

GRIEKENLAND

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4028
Τροποποίηση διατάξεων του ν.
2168/1993

HONGARIJE

Tanúsítás

IERLAND

Art 15 End Use Certificate EUC
Military Products

IJSLAND

- Act on Control of Services and Items that may have Strategic Significance
- Form 1: Application for authorisation for export of controlled items
- Form 2: End-use certificate

ITALIË

- Art 10-sexies Law 185/90
Regulation about the armament licensing and controls
- Law 185/90 Implementing rules about regulation on armament licensing and controls

KROATIË

The Trade Control of Military Goods
and Non-Military Lethal Goods

LETLAND

- Par Vispārīgās sūtījuma licences spēkā stāšanās
- Law on Strategic goods - Stratēģiskas nozīmes preču aprites likums

LITOUWEN

- Lietuvos Respublikos strateginių prekių kontrolės įstatymo pakeitimo įstatymas
- Republic of Lithuania Law Amending the Law on the Control of Strategic Goods, 11 October 2011 No XI-1616
- Resolution on the approval of the licensing rules for export, import, transit, brokering and intra-EU transfer of strategic goods

LUXEMBURG

Article 9 de la loi du 28 juin 2012

NEDERLAND

Strategische goederen (vergunningen
voor in-, uit- en doorvoer)

NOORWEGEN

Sertifisering

POLEN

The authority responsible for
certification in Poland, Internal
Security Agency

PORTUGAL

Law no. 37/2011, 22 June,
Articles no. 16 and 17, Section 3 –
Certification of defence enterprises

ROEMENIË

Ordin pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare, capitolul III: Certificarea

SLOVENIË

Decree on authorisations for the production and trade in military weapons and equipment and on prior authorisation for the import, export, transit and transfer of defence equipment

SLOWAKIJE

Zákon č. 392/2011 Z.z. o obchodovaní s výrobkami obranného priemyslu a o zmene a doplnení niektorých zákonov

SPANJE

Guía del Operador Material de
Defensa: Empresas certificadas

TSJECHIË

Act No 38/1994 Sb, Certifikace of 30
June 2012 (In EN Certification)

ZWEDEN

Certifiering som mottagare av krigsmateriel

HOE NEEMT U CONTACT OP MET DE EU?

Kom langs

Er zijn honderden Europe Direct-informatiecentra overal in de Europese Unie. U vindt het adres van het dichtstbijzijnde informatiecentrum op: https://europa.eu/european-union/contact_nl

Bel of mail

Europe Direct is een dienst die uw vragen over de Europese Unie beantwoordt. U kunt met deze dienst contact

opnemen door:

te bellen naar het gratis nummer: 00 800 6 7 8 9 10 11 (bepaalde telecomaانبieders kunnen wel kosten in rekening brengen),
te bellen naar het gewone nummer: +32 22999696, of
een e-mail te sturen via: https://europa.eu/european-union/contact_nl

WAAR VINDT U INFORMATIE OVER DE EU?

Online

Informatie over de Europese Unie in alle officiële talen van de EU is beschikbaar op de Europa-website op: https://europa.eu/european-union/index_nl

EU-publicaties

U kunt publicaties van de EU downloaden of bestellen op: <https://op.europa.eu/nl/publications> (sommige zijn gratis, andere niet). Als u meerdere exemplaren van gratis publicaties wenst, neem dan contact op met Europe Direct of uw plaatselijke informatiecentrum (zie https://europa.eu/european-union/contact_nl).

EU-wetgeving en aanverwante documenten

Toegang tot juridische informatie van de EU, waaronder alle EU-wetgeving sinds 1951 in alle officiële talen, krijgt u op EUR-Lex op: <https://eur-lex.europa.eu>

Open data van de EU

Het opendataportaal van de EU (<https://data.europa.eu/euodp/nl>) biedt toegang tot datasets uit de EU. Deze gegevens kunnen gratis worden gedownload en hergebruikt, zowel voor commerciële als voor niet-commerciële doeleinden.

https://ec.europa.eu/defence-industry-space/eu-defence-industry/eu-transfers-defence-related-products_en

CERTIDER website
<https://webgate.ec.europa.eu/certider/public/welcome>

@defis_eu

Bureau voor publicaties
van de Europese Unie

ISBN 978-92-76-43443-6